

Daniel Kitabı - İyirmi Səkkizinci Nömrə

Divarlar

Jeff Pippenger

2023-12-23

Navuxodonosor Adventizmin başlanğıcını, Amerika Birləşmiş Ştatlarının başlanğıcını, protestant buynuzunun başlanğıcını və respublikaçı buynuzunun başlanğıcını təmsil edir. Belşassar isə bütün bu xətlərin sonunu təmsil edir.

Navuxodonosor 1798-ci ildən 1844-cü ilə və Allahın təhqiqedici mühakiməsinin başlanğıcınadək birinci və ikinci mələklərin xəbərlərinin tarixini təmsil edir. Onun şahidliyi Daniel kitabının birinci fəslinə paraleldir. Belşassar 1989-cu ildən bazar günü qanununa və Allahın icraedici mühakiməsinin başlanğıcınadək üçüncü mələyin xəbərinin tarixini təmsil edir. Onun şahidliyi Daniel kitabının birinci–üçüncü fəsillərinə paraleldir.

Navuxodonosor, heyvan ürəyi ilə yaşadığından sonra səltənəti ona bərpa ediləndə, 1798-ci ildə İsrailin şimal səltənətinin üzərinə gəlmiş “yeddi vaxt”ın sonunu nişanlayır. Onun şahidliyi, 1844-cü ildə Yəhudanın cənub səltənətinin üzərinə gəlmiş “yeddi vaxt”ın sonunda təhqiqat mühakiməsinin açılışınadək davam edir. Onun şahidliyində “saat” sözü birinci mələyin mühakimə saati xəbərini ifadə edir, sonra isə yenə həmin xəbərin gəlişini ifadə edir. Onun şahidliyində “saat” həm 1798-i, həm də 1844-ü nişanlayır; bunların hər ikisi müvafiq olaraq birinci qəzəbin və son qəzəbin başa çatmasını təmsil edir.

Belşassarın sonu iyirmi beş yüz iyirmiə bərabər olan mistik yazı ilə işarələnir. “Yeddi vaxt”, istər “bir saat”, istər “səpələnmə”, istərsə də “iyirmi beş yüz iyirmi” kimi ifadə olunsun, hökmün bir simvoludur. Nimrodun hökmü “səpələnmə” idi, Navuxodonosorunki “yeddi vaxt” idi, Belşassarınkı isə iyirmi beş yüz iyirmi idi. Navuxodonosor üç saleh kişini mühakimə etdikdə, o, kürəni adi haldan “yeddi dəfə” artıq qızdırdı.

“Yeddi vaxt”ın mühakiməsi birinci xəbərin gəlişi ilə və üçüncü xəbərin gəlişi ilə işarələnir. 1863-cü ildə Millerçi Adventizmin sonu “yeddi vaxt” təliminin rədd edilməsi ilə başlayır və yüz iyirmi altı il sonra, 1989-cu ildə üçüncü mələyin tarixçəsi üçün “axır zaman” yetişdi. Yüz iyirmi altı “yeddi vaxt”ın rəmzidir; buna görə də 1863-cü ildə birinci mələyin hərəkətinin sonu ilə 1989-cu ildə üçüncü mələyin hərəkətinin başlanğıcı “yeddi vaxt” vasitəsilə, rəmzi yüz iyirmi altı ilə bir-birinə bağlanır.

Lakin Daniel kitabının beşinci fəslində Belşassarın süqutu barədə şəhadət öyrədir ki, “yeddi vaxt”ın hökmünü, o “divar” üzərində yazılmış olsa belə, heç kəs görə bilmir. Respublikaçı buynuz üçün hökm, Danielin beşinci fəslində aradan qaldırılan Tomas Ceffersonun “kilsə ilə dövlətin ayrılığı divarı” üzərinə yazılmışdır. Həqiqi protestant buynuz üçün isə hökm, onu oxuyanların qaça bilməsi üçün “divar”dan asılmış iki müqəddəs cədvəl üzərinə yazılmışdır. Lakin Laodikeyanın korluğu içində sözlər ayırd edilə bilmir. Hər iki halda hökm sözləri həm həqiqi protestant, həm də Respublikaçı buynuzların tərəzidə çəkildiyini və əsik tapıldığını göstərir. Belşassarın hekayəsi

dünya xalqlarını təmsil edən Respublikaçı buynuz üçün bir xəbər daşıyır.

“Nəbuqədnəzzarın və Belşatsarın tarixində Allah bu günün millətlərinə danışır.” Signs of the Times, 20 iyul 1891.

Belşassarın hekayəsi də dünyəvi insanları təmsil edən protestant buynuz üçün bir mesaj daşıyır.

“Navuxodonosor və Belşassarın tarixində Allah bu günün xalqına xitab edir.” Bible Echo, 17 sentyabr 1894.

Belşassarın günahı yer vəhşisinin hər iki buynuzunun günahını təmsil edir. Buynuzların hər birinin günahı, həmin həqiqətlər barəsində tam biliyə malik olduqları halda, öz təməl həqiqətlərini rədd etmələrində görünür. Respublikaçı buynuz Konstitusiyanın nuru və o ilahi sənədin meydana gətirildiyi başlanğıc tarix qarşısında məsul tutulur, lakin bu sənəd o vaxtdan bəri getdikcə rədd edilmişdir. Millət əjdaha kimi danışdıqda, kilsə ilə dövlət arasındakı simvolik ayrılıq divarı götürülmüş olacaqdır. Həqiqi protestant buynuzla gəlincə, bünövrələrin qoyulduğu vaxt birinci və ikinci mələklərin xəbərlərinin tarixindən gələn nur getdikcə rədd edilmişdir və Allahın qanununun “divarı” da nəhayət rədd edilənədək, getdikcə daha artıq rədd edilməyə davam edəcəkdir.

“Burada peyğəmbər, həqiqət və salehlikdən ümumi uzaqlaşma dövründə Allahın Padşahlığının təməli olan prinsipləri bərpa etməyə çalışan bir xalqı təsvir edir. Onlar Allahın qanununda açılmış yarığı bərpa edənlərdir — Onun Öz seçilmişlərinin mühafizəsi üçün onların ətrafına çəkdiyi divarı; ədalət, həqiqət və paklıq barədəki hökmlərinə itaət isə onlar üçün daimi bir sipər olmalıdır.

“Peyğəmbər şübhəyə yer qoymayan sözlərlə divarı tikən bu qalığ xalqın xüsusi işini göstərir. ‘Əgər ayağını şənbdən, Mənim müqəddəs günümdə öz kefini görməkdən çəkindirərsənsə; və şənbeni ləzzət, Rəbbin müqəddəs gününü hörmətli saysansa; və öz yollarınla getməyərək, öz kefini axtarmayaraq, öz sözlərini danışmayaraq Ona ehtiram göstərərsənsə: o zaman Rəbdə zövq alacaqsan; və Mən səni yerin yüksəklikləri üzərində gəzdirəcəyəm, atan Yaqubun irsi ilə səni bəsləyəcəyəm; çünki bunu Rəbbin ağzı söyləmişdir.’ Yeşaya 58:13, 14.” Prophets and Kings, 677, 678.

Mələklər tərəfindən William Millerə aşkar edilmiş Müqəddəs Kitab metodologiyası Allahın peyğəmbərlik qanunlarını təmsil edir və qədim İsraildən fərqli olaraq, müasir İsrail yalnız On Əmr qanununun deyil, həm də peyğəmbərliklərin əmanətdarları olmalı idi.

“Allah Öz kilsəsini bu gündə, qədim İsraili çağırdığı kimi, yer üzündə nur kimi durmağa çağırmışdır. Həqiqətin qüdrətli yarıcısı ilə, birinci, ikinci və üçüncü mələklərin xəbərləri vasitəsilə, O, onları kilsələrdən və dünyadan ayırmışdır ki, Özünə müqəddəs bir yaxınlığa gətirsin. O, onları Öz Qanununun əmanətdarları etmiş və bu zaman üçün peyğəmbərliyin böyük həqiqətlərini onlara etibar etmişdir. Qədim İsrailə əmanət edilmiş müqəddəs kəlamlar kimi, bunlar da dünyaya çatdırılmalı olan müqəddəs bir əmanətdir. Vəhy 14-dəki üç mələk Allahın xəbərlərinin nurunu qəbul edən və yer üzünün uzununa və eninə xəbərdarlığı səsləndirmək üçün Onun nümayəndələri kimi irəli çıxan xalqı təmsil edir. Məsih Öz davamçılarına belə bəyan edir: “Siz dünyanın nurusunuz.” İsanı qəbul edən hər bir cana Calvary xaçı belə səslənir: “Canın dəyərinə baxın: “Bütün dünyaya gedin və Müjdəni bütün

məxluqata vəz edin.” Heç nəyə bu işi əngəlləməyə yol verilməməlidir. Bu, zaman üçün ən mühüm işdir; əbədiyyət qədər uzaqlara təsir etməlidir. İsanın insanların canları üçün, onların xilasını naminə etdiyi qurbanlıqda göstərdiyi məhəbbət, Onun bütün davamçılarını hərəkətə gətirəcəkdir.” Testimonies, 5-ci cild, 455.

Mələklər vasitəsilə verilmiş və Uilyam Millerin əməyi vasitəsilə möhkəmləndirilmiş “peyğəmbərliyin böyük həqiqətləri” “dünyaya çatdırılmalı olan müqəddəs bir əmanətdir.” On Əmrin qanunu, təbiət qanunları, sağlamlıq qanunları və peyğəmbərlik tədqiqatının qanunları eyni Böyük Qanunverici tərəfindən verilmişdir və bir Əmri rədd etmək onların hamısını rədd etmək deməkdir. Uilyam Millərə verilmiş metodologiyanın rədd edilməsi tədrici bir üsyanın başlanğıcı oldu və bu üsyan nəhayətdə Adventizmin yeddinci gün Şənbəsini rədd etməsinə gətirib çıxaracaqdır.

“Rəbbin bu son günlərdə Özünü Onun xalqı adlandıranlarla bir mübahisəsi vardır. Bu mübahisədə məsul mövqelərdə olan adamlar Nehemiyanın tutduğu yolun tam əksinə gedəcəklər. Onlar nəinki şəxsən Şənbəyə məhəl qoymayacaq və ona nifrət edəcəklər, həm də onu adət və ənənənin dağıntıları altında basdıraraq başqalarından uzaq saxlamağa çalışacaqlar. Kilsələrdə və açıq havada keçirilən böyük toplantılarda din xadimləri xalqa həftənin birinci gününü saxlamağın zəruriliyini təlqin edəcəklər. Dənizdə və quruda fəlakətlər vardır; və bu fəlakətlər artacaq, bir bədbəxtlik digərinin ardınca sıx şəkildə gələcək; və vicdanla Şənbəni saxlayan kiçik dəstə, bazar gününə etinasız yanaşdıqlarına görə Allahın qəzəbini dünyanın üzərinə gətirənlər kimi göstəriləcəkdir.”

Şeytan dünyanı əsir almaq üçün bu yalanı irəli sürür. İnsanları yanlışlıqları qəbul etməyə məcbur etmək onun planıdır. O, bütün saxta dinlərin yayılmasında fəal iştirak edir və yanlış təlimləri zorla qəbul etdirmək söylərində heç nədən çəkinməz. Dini qeyrət pərdəsi altında, onun ruhunun təsiri altına düşmüş insanlar öz həmcinsləri üçün ən qəddar işgəncələri icad etmiş və onların üzərinə ən dəhşətli əzabları gətirmişlər. Şeytan və onun vasitəçiləri indi də həmin ruha malikdirlər; keçmişin tarixi isə bizim günlərimizdə təkrarlanacaqdır.

“Zehnini və iradəsini şər törətməyə yönəltdirmiş adamlar vardır; ürəklərinin qaranlıq dərinliklərində hansı cinayətləri edəcəklərini qərara almışlar. Bu adamlar öz-özlərini aldadırlar. Onlar Allahın böyük salehlik hökmranlığını rədd etmiş və onun yerinə öz standartlarını qurmuş, özlərini bu standartla müqayisə edərək özlərini müqəddəs elan etmişlər. Rəbb onlara ürəklərində olanı üzə çıxarmağa, onlara hökmranlıq edən ağanın ruhunu əmələ gətirməyə izin verəcək. O, Öz qanununa olan nifrətlərini onun tələblərinə sadıq qalanlarla rəftarlarında göstərmələrinə yol verəcək. Onlar Məsihi çarmıxa çəkən izdihamı təhrik etmiş dini vəlvələ ilə eyni ruh tərəfindən hərəkətə gətiriləcəklər; kilsə ilə dövlət eyni pozğun ahəng içində birləşəcəkdir.

“Bu günün kilsəsi Allahın əmrlərini öz ənənələri naminə kənara qoymuş qədim yəhudilərin izi ilə getmişdir. O, hökmü dəyişdirmiş, əbədi əhdi pozmuşdur və indi, o vaxt olduğu kimi, bunun nəticəsi qürur, imansızlıq və etiqadsızlıqdır. Onun həqiqi vəziyyəti Musanın nəğməsindən olan bu sözlərdə təsvir olunur: ‘Onlar özlərini pozdular, onların ləkəsi Onun övladlarının ləkəsi deyildir; onlar əyri və azğın nəsildir. Ey ağılsız və hikmətsiz xalq, siz Rəbbə beləmi qarşılıq verirsiniz? Səni satın alan Atan O deyilmi? Səni yaradan və möhkəmləndirən O deyilmi?’”

Review and Herald, 18 mart 1884.

Adventizmin həqiqəti son qəti rəddi Bazar qanunu zamanı baş verir; çünki Adventizm qədim İsrailin tarixini təkrarlayır; o vaxt “Məsihi çarmıxa çəkən izdihamı təhrik etmiş dini çılgınlığın eyni ruhu ilə hərəkətə gətirilərək, kilsə ilə dövlət eyni pozğun ahəng içində birləşəcəklər.” Adventizmin tədrisi üsyanı Hizqiyal kitabının səkkizinci fəslində, ard-arda artan dörd iyrəncliklə təmsil olunur; bu iyrəncliklər peyğəmbərcəsinə 1863-cü ildə başlamış Adventizmin dörd nəslinə işarə edir. Son iyrənclik Yerusəlim rəhbərlərinin günəşə səcdə etməsidir.

Və mənə Rəbbin evinin daxili həyatına gətirdi; və bax, Rəbbin məbədinin qapısında, eyvanla qurbangah arasında təxminən iyirmi beş kişi var idi; onların arxaları Rəbbin məbədinə, üzləri isə şərqə tərəf idi; və onlar şərqə tərəf günəşə səcdə edirdilər. Sonra O mənə dedi: “Ey bəşər oğlu, bunu gördünmü? Yəhuda evi üçün burada etdikləri iyrənclikləri etmək yüngül bir şeydirmi? Çünki onlar ölkəni zorakılıqla doldurmuş və yenidən Məni qəzəbləndirməyə qayıtmışlar; və bax, budağı burunlarına yaxınlaşdırırlar. Buna görə Mən də qəzəblə rəftar edəcəyəm: gözümlə əsirgəməyəcək, mərhəmət də etməyəcəyəm; və qulaqlarıma uca səslə fəryad etsələr də, onları eşitməyəcəyəm.” Yezekel 8:16–18.

O zaman həyata keçirilən hökm Belşatsarın hökmünün “saat”ında təsvir olunur.

Padşah Belşassar öz min əyanı üçün böyük bir ziyafət verdi və o min nəfərin önündə şərab içdi. Belşassar şərabın dadına baxarkən əmr etdi ki, atası Navuxodonosorun Yerusəlimdə olan məbəddən gətirdiyü qızıl və gümüş qablar gətirilsin ki, padşah, əyanları, arvadları və cariyələri onlardan içsinlər. O zaman Yerusəlimdə olan Allah evinin məbəbindən götürülmüş qızıl qabları gətirdilər; padşah, əyanları, arvadları və cariyələri onlardan içdilər. Onlar şərab içir, qızılın, gümüşün, tuncun, dəmirin, ağacın və daşın allahlarını tərəfləyirdilər. Elə həmin saat bir insan əlinin barmaqları görünüb çıxdı və padşah sarayının divarının suvağı üzərinə, çıraqdanlığın qarşısında yazdı; padşah da yazan əlin bir hissəsini gördü. Onda padşahın rəngi dəyişdi, fikirləri onu vahiməyə saldı; belinin bağları boşaldı və dizləri bir-birinə dəyirdi. Padşah ucadan əmr etdi ki, münəccimlər, Xaldeylilər və falçılar gətirilsin. Padşah söz alıb Babilin müdriklərinə dedi: “Kim bu yazını oxuyub mənə onun yozumunu bildirsə, al geyimlə geyindiriləcək, boynuna qızıl zəncir taxılacaq və səltənətdə üçüncü hökmdar olacaq.” Onda padşahın bütün müdrikləri içəri girdilər, lakin nə yazını oxuya bildilər, nə də onun yozumunu padşaha bildirə bildilər. O zaman padşah Belşassar çox vahiməyə düşdü, rəngi tamam dəyişdi və əyanları heyrət içində qaldılar. Daniel 5:1–9.

Belşassarın hökmünün yetişdiyi “eyni saat”da, Şədrax, Meşax və Abedneqo adi haldan “yeddi dəfə” artıq qızdırılmış sobaya atıldılar.

İndi əgər siz hazır olub şeypurun, tütəyin, çəngin, sackbutun, psalterinin və dulcimerin, və hər cür musiqinin səsinə eşitdiyiniz anda yerə qapanıb mənim düzəltdiyim surətə səcdə etsəniz, yaxşı; yox əgər səcdə etməsəniz, həmin saat alovlu od kürəsinin içinə atılacaqsınız; və sizi mənim əlimdən qurtaracaq o hansı Allahdır? Şadrak, Meşak və Abed-Neqo cavab verib padşaha dedilər: Ey Navuxodonosor, bu işdə sənə cavab verməyə ehtiyac görmürük. Əgər belədirsə, ibadət etdiyimiz Allahımız bizi alovlu od kürəsindən qurtarmağa qadirdir və O, ey padşah, bizi sənin əlindən də qurtaracaqdır. Lakin belə olmasa belə, sənə məlum olsun, ey

padşah, biz sənin allahlarına ibadət etməyəcəyik və qurduğun qızıl surətə səcdə etməyəcəyik. O zaman Navuxodonosor qəzəblə doldu və onun üzünün ifadəsi Şadrak, Meşak və Abed-Neqoya qarşı dəyişdi; buna görə də danışib əmr etdi ki, kürəni adət olduğundan yeddi qat artıq qızdırınsınlar. Daniel 3:15–19.

Belşassar üçün hökmün “saatı” Şadrax, Meşax və Abedneqo üçün hökmün eyni “saatı”dır və hər iki xəttə “yeddi dəfə” həmin hökmün rəmzi kimi təqdim olunur. Bu üç sadıq şəxs Bazar Qanunu zamanı baş verən böyük zəlzələnin “saatı”nda buludlarla göyə yüksələn iki şahidi bayraq kimi təmsil edir, Belşassar isə elə həmin “saat”da yer üzünün vəhşi heyvanının üzərinə gətirilən milli məhv olma hökmünü təmsil edir.

Növbəti məqalədə Belşassarın mühakiməsi ilə bağlı araşdırmamızı davam etdirəcəyik.

“Mən xalqımız arasında dindarlığın aşağı səviyyəsi ilə əlaqədar zehni cəhətdən dərin bir sarsıntı içindəyəm. Kəfərnahuma bəyan edilmiş vayları düşündüyüm zaman isə, həqiqəti bilib həqiqətə uyğun yeriməyən, əksinə, özlərinin alışırdığı qılgıncımların işığında yeriyənlərin üzərinə gələcək məhkumiyyətin nə qədər daha ağır olacağını düşünürəm. Gecə saatlarında xalqa çox ciddi bir tərzdə müraciət edir, onları öz vicdanlarından soruşmağa yalvarıram: Mən nəyəm? Mən məsihiyəmmi, yoxsa deyiləmmi? Ürəyim yenilənibmi? Allahın dəyişdirici lütfü mənim xarakterimi formalaşdırıbmı? Günahlarıma görə tövbə etmişəmmi? Onlar etiraf olunubmu? Onlar bağışlanıbmı? Məsih Ata ilə bir olduğu kimi, mən də Məsihlə birəmmi? Bir zamanlar sevdiyim şeyə indi nifrət edirəmmi? Bir zamanlar nifrət etdiyim şeyi indi sevirəmmi? Məsih İsanı tanımağın üstünlüyü naminə hər şeyi zərər sayırammı? Özümü İsa Məsihin satın aldığı mülk hesab edirəmmi və hər saat özümü Onun xidmətinə həsr etməli olduğumu duyurammi?”

“Biz böyük və təntənəli hadisələrin astanasında dayanmışıq. Bütün yer üzü, böyük dərinliyin yataqlarını suların örtüyü kimi, Rəbbin izzəti ilə işıqlandırılmalıdır. Peyğəmbərliklər yerinə yetirilir və qarışıq zamanlar qarşımızdadır. Guya uzun müddət susdurulmuş kimi görünən köhnə mübahisələr yenidən alovlanacaq, yeni mübahisələr ortaya çıxacaq; yeni ilə köhnə bir-birinə qarışacaq və bu çox tezliklə baş verəcək. Mələklər dörd küləyi saxlayırlar ki, müəyyən edilmiş xəbərdarlıq işi dünyaya verilməyincə onlar əsməsin; lakin fırtına toplanır, buludlar yüklənir, dünyaya partlamağa hazırdır və çoxları üçün bu, gecə gələn oğru kimi olacaq.

“İyirmi və otuz il əvvəl onlara bazar gününün bütün dünyaya məcburi şəkildə qəbul etdiriləcəyini, onun tutulmasını məcbur etmək və vicdanı zorla itaət altına almaq üçün bir qanun çıxarılaçağını söylədikdə, çoxları gülümsəyir və buna inanmaq istəmirdi. Biz bunun yerinə yetirildiyini görürük. Allahın gələcək haqqında söylədiyi hər şey mütləq baş verəcək; Onun dediklərindən heç nə boşa çıxmıyacaq. Protestantlıq indi uçurumun o tayına əllərini uzadaraq papalqla əl-ələ verməkdədir və dördüncü əmrin Şənbəsini göz önündən silib tapdalamaq üçün bir ittifaq yaradılmaqdadır; və Şeytanın təhriki ilə saxta şənbəni təsis edən günah adamı, papalığın bu övladı, Allahın yerini tutmaq üçün ucaldılacaqdır.

“Mənə bütün səmanın hadisələrin inkişafını seyr etdiyi göstərilir. Yer üzündə Allahın idarəçiliyi ilə bağlı böyük və uzun sürən mübahisədə bir böhran aşkara çıxmalıdır. Böyük və

qəti bir hadisə baş verməlidir, həm də çox tezliklə. Əgər hər hansı bir gecikmə olarsa, Allahın xarakteri və Onun taxtı təhlükə altına düşəcəkdir. Səmanın cəbbəxanası açıqdır; Allahın bütün kainatı və onun bütün təchizatı hazırdır. Ədalətin söyləməli olduğu bir söz vardır, və yer üzündə Allahın qəzəbinin dəhşətli təzahürləri olacaqdır. Səslər, göy gurultuları, ildırımlar, zəlzələlər və ümumi viranəlik olacaqdır. Səma aləmindəki kainatın hər bir hərəkəti dünyanı böyük böhrana hazırlamaq üçündür.

“Şiddət hər bir dünyəvi ünsürü öz ixtiyarına alır; və böyük nur və heyvətəməz bilik almış bir xalq kimi, onların çoxu çıraqları olan, lakin qablarında yağ olmayan beş yuxulu bakirə ilə təmsil olunurlar; soyuq, hissiz, zəif və sönməkdə olan bir dindarlıqla. Yeni bir həyat yayılmaqda, aşağıdan cücərib çıxmaqda və son böyük qarşıdurma və mübarizəyə hazırlıq olaraq Şeytanın bütün vasitələri üzərində möhkəm hökm sürməkdə ikən, yeni bir nur, həyat və qüvvə yuxarıdan enir və indi bir çoxlarının günahları və təqsirlər içində ölü olduqları kimi ölü olmayan Allah xalqını öz ixtiyarına alır. İndi gözlərimiz önündə baş verənlərdən tezliklə başımıza gələcək olanı görəcək xalq artıq insan ixtiralarına güvənməyəcək və Müqəddəs Ruhun tanınmalı, qəbul edilməli, xalqın önünə gətirilməli olduğunu hiss edəcək ki, onlar Allahın izzəti uğrunda mübarizə aparsınlar və həyatın bütün dolanbaclarında və geniş yollarında hər yerdə öz həmcinslərinin canlarının xilas edilməsi üçün çalışsınlar. Yeganə əmin və sarsılmaz qaya Əbədi Qayadır. Yalnız bu Qaya üzərində quranlar arxayındırlar.”

“İndi cismani düşüncəyə meyilli olanlar, Allahın Öz Kəlamında və Öz Ruhunun şəhadətləri vasitəsilə verdiyi xəbərdarlıqlara baxmayaraq, heç vaxt xilas olunmuşların müqəddəs ailəsi ilə birləşməyəcəklər. Onlar şəhvani, düşüncədə alçalmış və Allahın nəzərində iyrəncdirlər. Onlar həqiqət vasitəsilə heç vaxt müqəddəs edilməmişlər. İlahi təbiətin iştirakçıları deyillər, mənliyi və onun məhəbbətləri ilə şəhvetləri içində olan dünyanı heç vaxt məğlub etməmişlər. Bu cür adamlar bütün kilsələrimizin içində vardır və bunun nəticəsi olaraq kilsələr zəif, xəstə və ölməyə hazırdır. İndi laqeyd bir şəhadət verilməməlidir, əksinə, hər bir murdarlığı məzəmmət edən və İsanı ucaldan qəti, kəskin bir şəhadət verilməlidir. Biz xalq olaraq gözləmə mövqeyində olmalı, çalışmalı, gözləməli, ayıq durmalı və dua etməliyik.”

“Məsihin ikinci zühuruna dair bu mübarək ümid, özünün ciddi həqiqətləri ilə birlikdə xalqa tez-tez təqdim edilməlidir; Rəbbimiz İsanın Öz izzətində tezliklə gələcək zühurunu gözləmək, yer üzünə aid şeylərə boşluq və heçlik kimi baxmağa aparacaqdır. Dünyəvi hər cür şərəf və ya fərqlənmə heç bir dəyərə malik deyildir, çünki həqiqi mömin dünyadan yuxarıda yaşayır; onun addımları göylərə doğru irəliləyir. O, qərrib və müsafirdir. Onun vətəndaşlığı yuxarıdadır. O, Məsihin salehliyinin günəş şüalarını öz canına toplayır ki, dünyanı bürümüş əxlaqi qaranlıq içində yanan və parlayan bir nur olsun. Onda necə qüvvətli iman, necə diri ümid, necə alovlu məhəbbət, Allaha necə müqəddəs, təqdis olunmuş qeyrət görünür və onunla dünya arasında necə də qəti bir fərq vardır! ‘Buna görə ayıq durun və hər zaman dua edin ki, baş verəcək bütün bu şeylərdən qaçmağa və Bəşər Oğlunun önündə durmağa layiq sayılasınız.’ ‘Buna görə ayıq durun, çünki Rəbbinizin hansı saatda gələcəyini bilmirsiniz.’ ‘Buna görə siz də hazır olun; çünki Bəşər Oğlu güman etmədiyiniz bir saatda gəlir.’ ‘Budur, Mən oğru kimi gəlirəm. Xoş o adama ki, ayıq durur və öz libaslarını qoruyur.’” Pamphlets, 38–40.